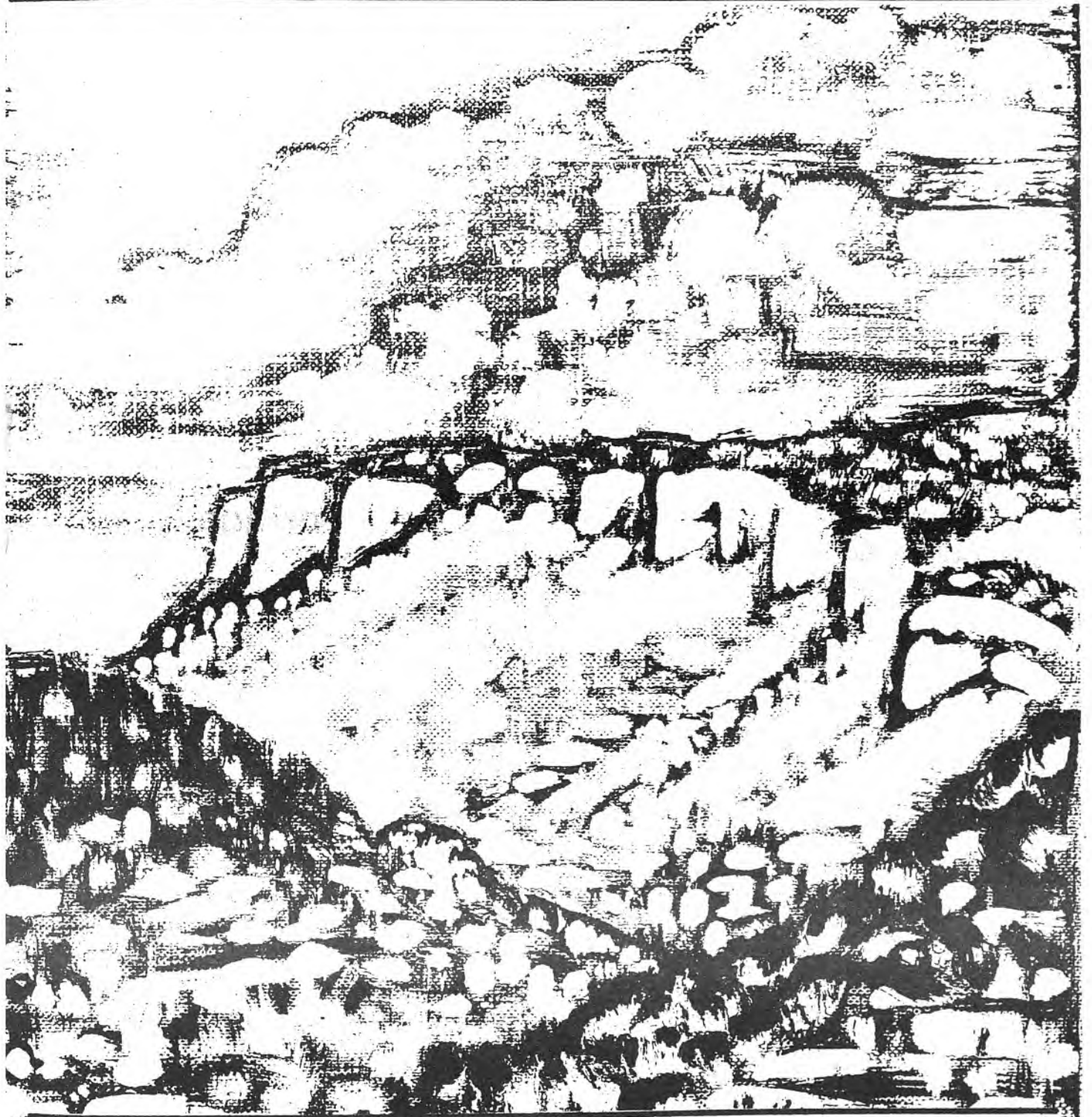


es castellet



bunyola

núm. 0

gener 86 150 pts

es castellet

Editat pel



COL·LECTIU CULTURAL
SITJA

Depòsit legal: PM 779 - 1982

CONSELL DE REDACCIÓ:

Jaume Mateu Batle
Jaume Cabot Mateu
Joan Mateu Gelabert
Bàrbara Suau Font
Jaume Mateu Martí

COL·LABORADORS:

Jaume Mateu Conti
Miquel Negre

DIBUIXOS:

Jaume Mateu Conti

DIBUIX DE LA PORTADA:

Joan Palou

CORRESPONDÈNCIA:

Apartat de Correus 13
BUNYOLA (Mallorca)

IMPRES ALS TALLERS
APÓSTOL Y CIVILIZADOR (Petra)

ELS ARTICLES FIRMATS EN AQUESTA
REVISTA SOLS EXPRESSEN L'OPINIÓ
DELS SEUS AUTORS

* sumari *

Editorial.....	pag. 3
Benvinguts.....	pag. 4
Informació local.....	pag. 5
Reportatge.....	pag. 7
Noticiari.....	pag. 8
Informe.....	pag. 9
Entrevista.....	pag.11
Dossier.....	pag.14
Esports.....	pag.15
Cartes del lector.....	pag.16
Humor.....	pag.17
Vuits i nou i cartes que no lliguen.....	pag.17
Amb porques parralles..	pag.18
Antigor en imatges.....	pag.19

portada

En Joan Palou, segons consta en el primer número d'ES CASTELLET el desembre de l'any 1968, era, juntament amb En Joan Parets, el responsable de l'edició de la revista.

Un dels seus deures era confeccionar la portada de cada número que normalment la formava un dibuix original seu.

Els responsables d'aquesta nova època, pensarem que, además de retre-li un senzill homenatge, comptar amb un dibuix d'En Joan per a obrir novament ES CASTELLET, seria com un talismà que, almanco, ens asseguraria un itinerari llarg i mesell de fortunes.

novament

Novament, la revista ES CASTELLET, torna traïllar pels carrers i les cases de Bunyola, gràcies a l'empenta del COL·LECTIU CULTURAL SITJA.

Si els càlculs no són errats, des de l'acabament de l'època més esplendorosa d'ES CASTELLET (que fou, sense cap dubte, la que va de l'any 1968 al 1974), amb aquest d'ara són tres els intents de ressuscitar aquesta publicació que mai hauria d'haver cessat.

Des del moment de la fundació del COL·LECTIU CULTURAL SITJA, el llançament d'ES CASTALLET va ser una de les seves empreses més immediates. No obstant, als components del Col·lectiu ens feia una mica de por tornar enllestir-lo de manera apressada: per desgràcia les aparicions i desaparicions de la revista li crearen fama d'informal i d'inestable, fama que no podria desencantar-se si ens encabotàvem en treure ES CASTELLET fos com fos, a qualsevol preu, sense equilibrar les forces de que disposàvem i sense trobar un equip gestor que es proposàs fermament la consolidació definitiva de la revista. Afortunadament s'ha conseguit aquest grup i per tant creim que és el moment oportú d'iniciar novament la singladura.

¿Per què aquest nou llançament?. ¿Respon a cap interfecció partidista? ¿Respon a cap trama obscura? ¿Es pretèn alguna cosa més que el necessari intercanvi d'opinions i de parers entre els bunyolins?. Rotundament, aquesta nova (i esperam que definitiva) etapa castelletenca només vol ser un punt de reunió de tots els que donam forma a Bunyola, un vehicle de comunicació entre els que vivim a Bunyola i "de" Bunyola. Per això ES CASTELLET d'ara com sempre ha estat, no és de ningú: no és ni blanc ni negre, ni roig ni blau. ES CASTELLET vol ser, per si mateix, deslliurat de tota ingerència, una tribuna, una tribuna d'oradors oberta des d'on, educada i assenyadament, es pugui dir tot allò que tengui interès comunitari.

Com a tribuna d'opinió la revista analitzarà tot allò que més directament afecti la col·lectivitat bunyolina. Quan aquesta anàlisi, direm política, es doni, ho farà de manera imparcial i respectuosa. ES CASTELLET no és ni serà mai l'oposició de l'Ajuntament, ni el valador de la majoria municipal que ara o demà governa o pugui governar Bunyola: per aquesta casta d'interpel·lacions hi ha altres llocs més adients que una revista.

De tota manera no només tractarem aspectes polítics: intentarem donar a conèixer, dins les nostres limitacions d'espai, aquells fets i aquelles dades que més defineixen la enostra entitat com a bunyolins.

Esperam, en definitiva, fer una revista rigorosa i seriosa sense perdre gens ni mica l'humor; una revista de tothom i per a tothom, que no avorsqui gens i que sigui menjívola. Finalment, esperam que cada dos mesos, la periodicitat que d'entrada mantèndrem, sigueu puntuals a la cita: la segura continuïtat passa inexorablement per una bona acollida per part dels lectors acollida que, tot s'ha de dir ha estat ben generosa a cada una de les etapes d'ES CASTELLET.

benvinguts

No hi ha dubte que l'època més esplendorosa d'ES CASTELLET és la que va de l'any 1968 al 1974

Posteriorment, com sabeu, hi ha hagut diversos intents de recuperació que per unes raons o altres no conseguiren, malauradament, fer tornar surar aquest mitjà de comunicació tan nostre i tant necessari.

Per això, ara que amb totes les nostres forces volem (i ho aconseguirem!) tirar endavant, creim que és necessari retre homenatge als homes que ara fa de vuit anys, amb una força envejosa i uns mitjans tècnics molt primitius, vists des d'ara, fundaren la nostra revista, pionera de les revistes locals a Mallorca.

El nostre homenatge, modest però sentit, consisteix en una conversa amb el cappare d'aquella aventura, En Joan Parets, en la recopilació d'algunes de les notícies del primer número (que a més de dos els ferà sonriure i al altres suspirarà profundament tot lamentant la fugacitat dels anys que passen com a llamps sense ni donar-nos compte) i en el dibuix de la portada, original de Joan Palou, portadista oficial d'aquella època. Com diu en Joan Parets a la conversa que reproduïm en aquest número, ES CASTELLET dels anys 68-74 va ser un punt de trobada de molts d'esforços joves, de gent que volia canviar en una època (finals de la dictadura franquista) no massa donada als canvis.

En aquesta nova època, ES CASTELLET es proposa fer participar al major nombre possible de persones: hem de fer que la revista sigui, veritablement, cosa de tots. I això només serà possible quan tots, d'una manera o d'altra, hi col·laborem: uns enviant-nos els

seus escrits, altres amb les seves suggerències. En aquest sentit, per exemple, les portades les conformaran dibuixos originals d'artistes de ca nostra, nadius o forans residents entre nosaltres.

A cada número, també, hi haurà, a més de la informació local i del tractament d'aquells temes que per la seva naturalesa o la seva vigència són notícia, una conversa amb una persona buenyolina de rel o d'adopció que en la seva activitat professional hagi destacat especialment. En aquest número, com deïem més amunt, es transcriu la conversa que l'equip de redacció mantengué amb En Joan Parets.

Per tal de sortir una mica d'un localisme exagerat, a cada número s'inclourà una col·laboració especial d'algun literat novell que comenci el seu particular peregrinatge en el món de les lletres. Serà una secció que, en principi pot semblar estranya a qualcú però que creim necessària si, com deïm, volem que la revista no perdi vigència.

Que el contingut d'aquest número o de la sisena etapa d'ES CASTELLET sigui del vostre gust. Esperam amb impaciència les vostres col·laboracions.

Cooperativa
Ntra Sra de les Neus

Preus ajustats al màxim

Varietat d'articles de consum diari

Bunyola, aparcament complet.

Per Gerals i Pau des cans.

La manca de llocs de feina a Bunyola, l'augment de joves estudiants (FP, BUP, Universitaris), obliga a quasi tots els bunyolins amb edat de feina o d'estudi a desplaçar-se cada dia a Ciutat, això i la manca d'uns serveis de transport amb horaris adequats a les necessitats i també la comoditat de molts, fa que Bunyola sigui uns dels pobles amb més densitat de cotxes de Mallorca. Això no seria cap problema si Bunyola fos un poble modern: carrers amples, pla, cases amb garatges.. però aquest no és el nostre cas.

La part alta de la vila és intransitable per qualsevol cotxe, això fa que els carrers: Germans Cabot, Plaça Rector Masroig i Sta Catalina Tomàs siguin els aparcaments dels cotxes de la gent que viu a aquella part; no hi caben, i no és estrany veure cotxes fins ben enfora de la costa de les tanquetes o de la carretera de Orient.

Tots els carrers de la vila per allà on hi poden circular els cotxes, llevat d'alguns, es pot dir que tenen "overbooking" més del que hi caben. Si ho voleu comprovar, basta que faceu una volta per el poble a partir de devers les vuit del vespre, i ho veureu, i com més tard es fa, més cotxes

veuen aparcats i altres que fan voltes cercant lloc a prop de casa; pocs ho aconsegueixen.

Els caps de setmana, festes i vacances, el problema es multiplica. A més dels cotxes de cada dia hi hem d'afegir els dels que passen el cap de setmana a Bunyola, els dels "domingueros" i visitants; i la majoria no té necessitat de desplaçar-se amb cotxe per això no es mouen en quasi tot lo dia.

Així com a Palma és un gust circular en diumenge, a Bunyola hi ha moments que t'has de posar bé amb Déu, i més si "s'autocar" ha quedat embossat a la volta de Ca Na Fiola (que per cert fa beneit que hagi d'aparcar damunt sa plaça tengüent un lloc per ell), també si hi ha un concert, funeral, unes noces o simplement és l'hora de sortir de missa, o també si te topes amb un cotxe en sentit contrari a la Costa de s'estació, a la plaça de la rectoria o a qualsevol altre lloc de la vila.

El passat ajuntament amb la ja necessària reforma de la circulació, va fer, entre altres coses, regular l'aparcament del passeig i carrer Pare Bartomeu Caputxí deixant aparcar només a una voreira, canviant cada quinze dies; amb això es va aconseguir una mi-

fusteria mecànica

FRANCISCO YUSTE

mobles de cuina-decoració

PASSEIG ANTONI ESTARELLES, 11 TEL. 613499

BAR CENTRAL

col·labora

llor fluidesa i seguretat al tràfic rodat, però es perderen llocs per poder-hi aparcar, per això, a vegades, no queda més remei que deixar el cotxe a un lloc prohibit (no cap a dins la butxaca). Ja comença a esser necessari disposar de llocs adequats per poder-hi aparcar sense fer nosa als cotxes que circulin i als vianants (l'autocar aparca damunt la acera de la plaça i no passa res, si jo hi deix el cotxe em posen una multa).

Solucions n'hi ha per a tots els gusts: Des de a qui no li agradi, que se'n vagui a viure a Palmanyola, o a pegar foc a tots els cotxes; però sabem que no són solucions vertaderes, i també segurament que respostes realment eficients no n'hi ha; per exemple sí és posassin mitjans de transport públics econòmics i adaptats al màxim als horaris de la majoria de treballadors: Qui voldria renunciar a la comoditat de tenir cotxe maldament que per anar a fer feina, no el necessitas? Pen-tura el nombre de cotxes davallaria un poc però el problema encara hi seria.

Lo millor pareix que seria adequar diferents llocs a prop o dins el casc urbà per poder-hi aparcar i així descongestionar els carrers: Passeig, P. Bartomeu, de L'Església, Sa Plaça, Sant Mateu, Creu i Costa de s'estació que són els llocs on quasi sempre es sol passar més estret. Els llocs a adaptar podrien esser els següents: Al garrigó, aplanar un solar per autocars i camions; llo-

gar o comprar una marjada de l'amentlarar de Can Fil i també adequar-ho per cotxes; als voltants de les cases de Can Mas també; al solar de darrere el quarter de la guàrdia civil hi cabrien molts de cotxes; a la costa de s'estació si es llevàs un metre d'acera per banda, encara quedarien amples i els cotxes que aparcassin allà no quedarien esmig del carrer.

La solució a la part dalt del poble, és un poc més problemàtica ja que per allà no hi ha lloc per fer-hi segons qué, però, a davant cas metge Toni, d'aquelles marjades de darrere l'edifici de can Veó s'hi podria fer una bona esplanada ja que pisos a Bunyola en comencen a sobrar.

Si tot això es dugués a terme, acceptant també millors idees que segurament hi ha i conservant la estètica de poble, a l'hora de prohibir a parcar, a qualque lloc, faria més "bon prohibir" ja que la gent ho acceptaria millor perquè es donarien altres oportunitats.

SA BOTIGUETA

ferruqueria

CA'N TONI

C/ SANT PERE 8

J. Estany

C/ SANT MATEU 11

els pastorells

Enguany les Festes de Nadal, com una nota més de la seva alegria, ens han oferit la representació dels "Pastorells".

Quans d'anys feia que no es podia dar aquella notícia? Trenta, quaranta anys. No ho sé. Record que, quan era petit, a la costura de Ca ses Monges tenien lloc aquestes representacions, sempre dins l'ambient nadalenc. Eren escenificades per les nines més grans de la costura. Al Teatre Colom pens que, ja més envant, també s'hi representaren, crec que fou la darrea.

Enguany, gràcies a Déu, els hem tornat retrobar, i és alegre tenir un altre pic entre nosaltres una cosa que estimàvem i que crèiem ja perduda o oblidada.

Quina representació tan graciosa, tan ingènua i tan agradosa fou la dels "Pastorells"! Semblà com una brisa d'aire fresc dins un ambient enrarit.

Estam tan saturats a través de la televisió i altres medis audio-visuals, de tants de llums irritants, de tants de sons estridents, de tants d'efectes especials que és d'agrair un espectacle humil i senzill com aquest. A mi em causà el mateix efecte i impressió

que quan conteml un Betlem amb les figures de fanc autènticament mallorquines, que reflectxen, tan meravellósament tot l'encant, la gràcia i la ingenuïtat de la nostra pagesia del segle passat, ja per sempre esvaïda.

Qué ben acompanyats estigueren els "Pastorells"! Amb les veus de la Coral Polifònica, tan madura, tan segura.

Amb els sons de la Rondalla, tan jo-ve, però tan ben acoplada. Amb aquell estol de pastorets i pastoretetes de les nostres Corals més joves, que cantaren amb tanta gràcia aquells villancecs i aquell vou-verivou que tan gojosament foren aplaudits. El cant de l'Àngel anunciant el Mesies i el cant de la Verge de finíssima veu. Aquelles dues cançons que cantà Catalina Rosselló a l'obreta de "S'emblanquinadora". Escoltant-les, com vaig recordar aquells temps en que hi havia tants de talls de collidores d'oliva! i com ressonaven, aleshores, aquestes cançons per dins els comellars i les tanques del nostre terme! Com alegraven la feina, malgrat fos dura i feixuga! Gràcies, Catalina, pel teu cant i pels records d'aquells temps tan anyorats que s'han anat esvaïnt. Que bell seria que pogués recollir aquestes cançons del



CAIXA DE PENSIONS

"la Caixa"



JOAN

FUSTERIA MECÀNICA

Fusteria en general - Mobles de Cuina

Particular:
Cl. Aigua, 8

C/. Estació, s/n
Tel. 61 34 31
BUNYOLA

camp, poder-les enregistrar i escoltar plàcidament dins les nostres cases o dins el cor de les nostres festes patronals.

També tengueren els "Pastorells" el marc incomparable de la nostra església. Com resaltaven dins ella! i que bé armonitzava tot amb l'altar i la Cova i l'estela alta i blanca dels Angels i les neules.

Des d'aquí vull agrair i donar l'enhorabona a totes les persones que actuen en la seva representació i a totes les altres que, amb la seva ajuda,

es feu possible la seva realització.

Jo els demanaria que, malgrat els esforços, la feina i els maldecaps que això du, que cada any, per les festes de Nadal, ens oferissin aquestes representacions amb la mateixa gràcia, l'ingenuïtat i la senzillesa que tengueren enguany.

Crec que les nostres festes serien, encara, més gojoses, més completes, més agradoses.

Nadal 1985

J. Mateu Conti

noticiari

- A l'escola la nova planta està ja acabada. S'hi han fet dues aules i una sala de professors. Es pot dir que tot ja està acabat, ara falta l'escala, que pareix que durà coa ja que hi ha problemes per determinar l'ubicació de la mateixa perquè el lloc pensat en un principi pareix que no és l'adequat.

- A l'escorxador ja fa etona que s'hi han posat, ja han escavat més de dos metres i a la fi han trobat el fort per assentar els fonaments de l'edifici projectat.

- L'unitat sanitària local serà inaugurada aviat, a principis del mes de febrer, juntament amb la nova peixeteria.

- El porxo de l'ajuntament també està acabat. Tots els que anareu a veure l'exposició del setè certamen de fotografia organitzat

pel col·lectiu imatges ho pogueu veure i jutjar.

- També es du a terme la canalització d'aigües brutes (pentura a l'estiu ja no sentirem olor de vers l'estació).

- També haureu vist els nous mestres i manobres llogats temporalment per l'ajuntament arreglant les voravies. Uns quants carrers ja estan fets i també les escales de la creu dels caiguts.

- Dia 28 de Desembre dia dels innocents; d'innocentada només cal destacar la de la creu dels caiguts: va esser tapada amb una tela negra. La brigada de l'ajuntament es va apresurar a retirar-la sense donar temps al nostre retratador de treure una fotografia. Ens hagués agradat fer-la. Ja hi serem a temps.

CA'S BOLLETI

DROGUERIA, FERRETERIA, SABATERIA I ARTICLES VARIS

C/ MAJOR 19

Supermercat SPAR

varietat d'articles

G. QUETGLES ESTARENELLES •• M. COLOM BOSCH

C/ MESTRE COLOM 12 TLF. 613178

Les nostres entitats culturals.

1. La CORAL POLIFONICA

A cada número vos oferirem un petit currículum de totes les entitats culturals que tenim entre nosaltres i que, en certa manera, ens representen a tots els bunyolins. Hem començat per la Coral; és la que fa més anys va aparèixer, i així, cronològicament, vos oferirem les altres.

Com va néixer la Coral? Els orígens són, per molts, desconeguts: fa uns quaranta anys, els veterans actuals de la Coral formaven part de l'escolania de l'Església de Bunyola. Baix la direcció de don Miquel Rosselló (el vicari Fundo), aprengueren a solfetjar i a cantar.

Més tard, aquets cantadoretets s'integraren al cor parroquial d'adults que existia des de temps immemorials, dirigit per l'esmentat vicari.

A les hores, comptaren amb la col·laboració de don Toni Estarelles (es metge Toni), qui els va inculcar l'afició a l'art escènic-líric, ensenyant-los un gran nombre de sarsueletes.

Després tingueren com a director a mestre Antoni Nadal Rosselló, que els va ensenyar a tocar instruments de corda i fundà l'agrupació folklòrica Santa Bàrbara. També amb ell es va formar, essent vicari i animador de l'iniciati

va Mossen Miquel Julià, el cor mixt parroquial que va ésser l'embrió de l'actual Coral.

L'any 1967, amb el suport d'en Joan Parets, en Jaume Conti es féu càrrec de la direcció del cor mixt, i es pensà en la formació d'un grup coral més ample i amb unes noves aspiracions; així va néixer la Coral Polifònica de Bunyola, que es presentà a les matines de l'any 1968.

Durant els dèsset anys que duen de formació, han procurat divulgar al màxim la música coral, dedicant especial atenció a la polifonia clàssica, sense oblidar la recerca i promoció de les cançons que conformen l'essència del nostre poble.

Han donat uns quatre-cents concerts per quasi tots els pobles de Mallorca, i han aprofitat la sortida que solen fer cada any per donar a conèixer la nostra música a Menorca, Santiago de Compostela, Catalunya, València, Múrcia, Toledo, Mérida, Lourdes, Viena i Lisboa. Col·laboren assíduament amb la banda municipal i l'Orquestra Ciutat de Palma. Intervengueren també en les representacions de l'òpera Aida de la companyia del Teatre Nacional de Rijeka i en les de l'Opereta de Viena a

Ca Les Metzesses

des de sempre per a Bunyola

C/ MESTRE COLOM, 2

C/. MARE DE DÉU DE LES NEUS, 18 TLF 613067

bar

CA'S PELLER

C/. SANT MATEU, 5

l'Auditori.

Tal volta, algunes de les actuacions que han deixat més grat record siguin:

A Sagunt l'any 1970, on hi obtingueren el primer premi en el Certamen de Masses Corals.

Al Palau de la Música Catalana, representant a les corals de les illes al acte de Cloenda del Congrés de Cultura Catalana l'any 1971.

L'estrena a Mallorca pel març de 1975 a la Seu de Ciutat, de la Missa de Requiem de G. Fauré amb l'Orquestra Ciutat de Palma.

El concert a l'Església Santa Maria de Maó l'any 1976, acompanyats amb orgue pel gran músic Mossen don Toni Matheu. Aquest monumental orgue és un dels millors del món; es va fer construir i fou sufragat en gran part l'any 1807 pel llavors rector de la citada Església don Gabriel Alenyar, nascut a Bunyola.

El concert commemoratiu del desè aniversari de la seva fundació, celebrat a Bunyola l'any 1978, amb la col·laboració de la Coral Sant Jordi, l'Orquestra Ciutat de Palma i d'altres corals mallorquines.

La col·laboració a l'estrena de la Missa Pau als Homes del Pare Martorell l'any 1968.

Finalment, la participació als concerts de la Coral de Tramuntana, composta per les de Sùller, Pollença i Bunyola, així com les bandes de Llucmajor i Pollença, en commemoració de l'Any Europeu de la Música, el 1985.

Una altra activitat de la Coral és la d'actuar com a Cor Parroquial a les funcions més importants i als funerals que es celebren a l'Església de Bunyola.

Per acabar direm que els integrants de la Coral són actualment uns quaranta, que compta amb el recolçament d'un centenar "d'Amics de la Coral", i que té les portes obertes per admetre nous cantaires i nous "Amics", a fi que la tasca que començaren fa desset anys vengui una esperançadora continuïtat.

Barbara Suau



Comercial Bunyola

ELECTRODOMÈSTICS - VENDA D'ARTICLES EN GENERAL

C/ MARE DE DÉU DE LES NEUS II. TLF 615038

de tertúlia amb EN PARETS

L'any 1968, passarà a la història, entre d'altres coses, pel "maig francès" on els estudiants parisencs demanaven "la imaginació al poder"; per la "primavera de Praga" que acabà violentament amb la invasió d'aquesta ciutat per les tropes del Pacte de Varsòvia; pel moviment pacifista, que es trobava en plena vigència, amb el seu lema de "fes l'amor i no la guerra", etc. Aquest mateix any, Bunyola estrenava vicari: cessava el campaner Miquel Lladó i el substituïa el santamarier Joan Parets Serra.

En Parets (com acostumam dir-li els que el coneixem) ademés de ser el primer capellà que a Bunyola abandonà la sotana per anar pel poble (naturalment amb les conseqüents crítiques de l'ultra-conservadurisme de ca nostra) va ser un gran animador (per alguns "agitador") del jovent d'aquells anys. Fruit d'aquest dinamisme que sabia infondre, va néixer ES CASTELLET del qual en fou un dels responsables.

Per aquest motiu i com a contribució a l'homenatge als que crearen aquesta revista, el visitarem al seu particulat "santuari" de Lloseta.

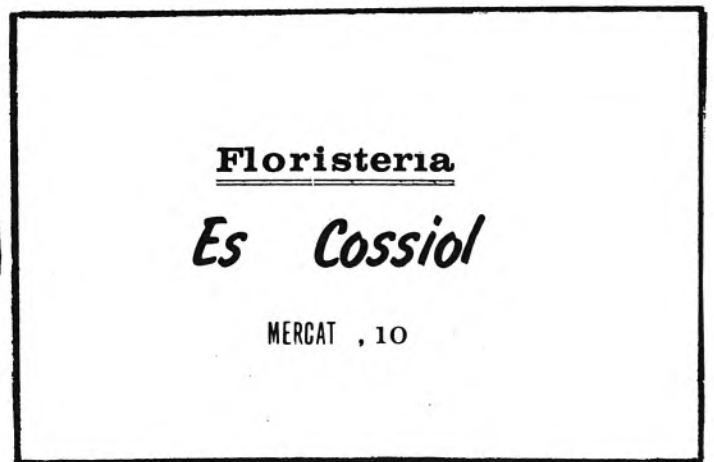
I la primera pregunta no podia ser cap altra - que aquesta: ¿Per què decidireu fundar ES CASTELLET?

-Bunyola sempre ha estat un poble que ha estimat la cultura, això no és cap secret: heu tengut una banda de música (fatalment desapareguda), en aquell temps també funcionava bastant bé la U-

nió Excursionista de Bunyola (U.E.B.), hi havia el Grup de Teatre, ja estava fundada la Coral, etc. Eren formacions que es mantenien vives. Ben aviat em parlaren d'un periòdic mural a càrrec de la parròquia i que, precisament ja es deia ES CASTELLET. Aleshores, amb un grup de joves estudiants ens plantejarem la

possibilitat d'editar mensualment una revista que pogués incloure, ademés - de la informació local, - distintes col.laboracions literàries de bunyolins atrets per la literatura de creació. Així, amb molta decisió va néixer ES CASTELLET en forma de revista periòdica.

El final dels anys 60 i començaments dels 70 va



ren ser anys d'innovació a molts camps, es començava a notar una inquieta reacció cap a una societat injusta fonamentada en una dictadura, ¿com - vàreu viure els joves de Bunyola aquests "canvis"?

-Està clar que sense que les coses canviassen, aquesta inquietud de que parlau es notava. Sense anar més enfora, a Bunyola, les joves tenien molt més accés al batxillerat que no abans i varen saber aprofitar l'ocasió. En el jovent era on més es detectava aquest inconformisme que criticava una situació socio-política que no li plaia. Hi havia una vertadera passió per "fer coses": la participació a les distintes entitats culturals que existien aleshores era molt intensa, molt viva. ES CASTELLET d'aquella època, la seva periodicitat només interrompuda per dificultats legals, n'és una prova més que palpable. I jo

crec que això es donava perquè tots teníem un punt comú de crítica: el franquisme que a ningú, dels joves em referesc, agradava.

La teva condició de capellà no la podem oblidar. Aquesta actitud teva de voler "canviar", era personal o la comparties amb altres sacerdots?

-Evidentment els capellans de la meua "generació", assumirem plenament les resolucions del Concili Vaticà II que ens de clarava a tots els cristians, jerarquia i feligresia, "Poble de Déu", sense oblidar aquella famosa "opció cap als més pobres".

ES CASTELLET d'aquella època ben aviat gaudí del favor del públic. Aconseguíreu arribar a la gent, sense caure un un populisme massa exagerat, ¿quina política seguíeu?

-Efectivament, un poc per la novetat que suposa

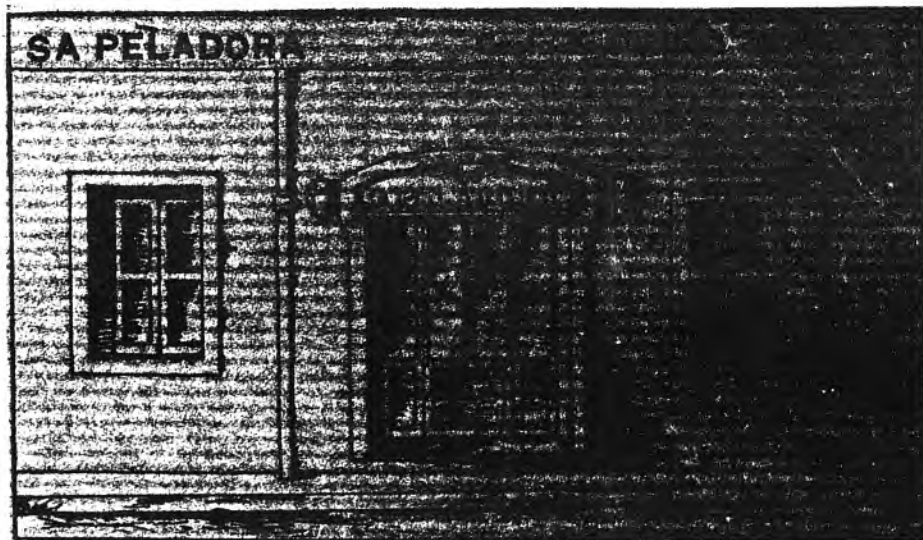
va disposar de revista pròpia, un molt per aquest interès de Bunyola per la cultura i un poc, també, per la nostra constància, des del primer número el poble va respondre. Referent a la política, no en seguíem cap de concreta: senzillament anàvem incorporant les col·laboracions (que ren moltes), donàvem informació del que feia l'Ajuntament i ens obríem a tots. Procuràvem usar un llenguatge planer i tractàvem temes que, per la seva pròpia essència, despertaren interès.

Si repassam els números que aconseguíreu treure, es veu que teníeu col·laboradors no habituals però que adesiara publicaven alguna cosa, de vertadera valua, D. Miquel Colom D. Andreu Estarellàs ...

-Sí, ja dic que teníem un bon grapat de col·laboradors. I si alguna vegada consultàrem algú o demanàrem personalment algun escrit, sempre varem ser ben rebuts.

Aquelles revistes les fíeu a l'antiga direcció de la Biblioteca Pública, emprant una màquina multícopista propietat de l'Ajuntament. Aquestes circumstàncies, a l'hora de la clausura de la revista, varen crear situacions ben curioses, a onze anys vista ...

-Efectivament la nostra particular condició de revista local amb do-



micili municipal, a l'hora de la clausura per motius de legalitat (no teníem depòsit legal) va causar situacions "curioses" com deis. Tot va ser conseqüència d'uns encontres de premsa local que es feien a Catalunya i als quals hi presentàrem una revista. Per altra banda, com sabeu (i per cert no n'hem parlat gens d'això i n'hauríem d'haver parlat) dins els límits de tota casta que això suposava, cada número presentava alguna cosa en català. No sé si pel contingut d'algun escrit, però l'ús que en féiem de la nostra llengua o perquè, mancant el depòsit legal se donaren compte de que érem uns incontrolats, e cert és que els de Govern Civil ben aviat de que existíem i per més reconya dins "ca seva", és a dir

dins s'ajuntament. A partir d'aquí començaren els problemes: Carlos de Meer de tan desagradable record ens tenia fitxat i...

La convenció amb el prete fou molt més extensa del que presentam, i si no els en presentam un extracte es degut a l'impèria necessitat d'espai.

No ens en volíem anar sense demanar-li que en pensava d'aquesta sisena etapa de la revista que ell ajudà a fundar:

-ES CASTELLET és molt necessari: i llàstima és que Bunyolahagi estat tant de temps sense. És molt saludable que surtin revistes "foranes" com déim ara. Ara bé, pens que cada revista d'aquestes hauria d'especialitzar-se o tractar cada número temes concrets que surtin una mica de l'estricta informació i documentació local. En aquest sentit, la vostra intenció de dedicar-vos a parlar esment als nous literats em sembla una iniciativa ben encertada.



*saló de
perruqueria*

Marilena

PASSEIG A. ESTARELLES, 30
TLF 613283



CAIXA DE BALEARS
"SA NOSTRA"

BAR PARIS

carniceria *A.Dols*
sa plaça

Collectiu Imatges

A principis del mes d'octubre es va constituir el Col·lectiu Imatges, grup que acull a tots els aficionats a la fotografia i cinematografia.

Aquest col·lectiu prové dels sis certamens de fotografia que de forma ininterrompuda ha anat celebrant-se; sempre amb motiu de les festes de Sant Mateu des de l'any 1979.

Com que aquest any no va esser convocat dit certamen, ens proposarem, com a primera activitat, convocar el VII Certamen de Fotografia de Bunyola 1985.

Com sempre es va convocar amb dues modalitats: tema lliure i tema Bunyola.

Col·lectiu Imatges va pensar que donaria més importància i personalitat a la convocatòria creant com a premi un símbol que fos igual cada any. El nom escollit fou s'Olivera, arbre de tantes arrels i bellesa i que tantes coses evoca a Bunyola. L'escultor Gerard Matas va contribuir creant l'esbos original i Carmen Olivo, ceramista el va dur a bon terme. L'exposició va esser muntada al nou local de la Casa Consistorial cedit pel senyor Batlle amb motiu de la seva inauguració el 24 de desembre i a la que assistiren acompanyant a l'Ajuntament els Presidents Cañellas i Albertí. Un jurat compost per; D. Emilio Muriscot, D. José Marqués i D.

Melchor Romafuera resolgueren els premis en presència dels autors locals -fet poc usual- però que va esser molt profitós i enriqueix els nostres coneixements fotogràfics.

La participació va esser de 208 obres, xifra que ha superat totes les edicions anteriors, i més important encara, participaren catorze autors locals.

Els premis foren per les obres i autors següents:

1er premi tema lliure: "Cartel" de Juan A. Brinas.

2on premi tema lliure: "Visillos blancos" de Sebastián Mulet.

3er premi tema lliure: "Lineas" de José Ramis.

1er premi tema Bunyola: Juan Negre.

2on premi tema Bunyola: Juan Reus

3er premi tema Bunyola: Antonio López Ojeda.

1er premi autor local: Barbara Negre.

2on premi autor local: Bernardo Pericas.

3er premi autor local: Bartolomé Colom.

Aprofitam per agrair a totes les persones i entitats que amb la seva ajuda han fet possible aquesta convocatòria.

Convidam a tots els aficionats a participar en noves activitats que d'urem a terme durant l'any i alhora oferim la nostra ajuda i col·laboració a tots els altres grups culturals de Bunyola.

Miquel Negre.

VIDEO

T A C C

FOTOGRAFIA

Passeig Antoni Estarellas, 14 BUNYOLA Telf. 61 30 88



EL NIDO, S. L.

sabons-detergents-lleixius

BUNYOLA (Mallorca)

Telf. 61 31 21

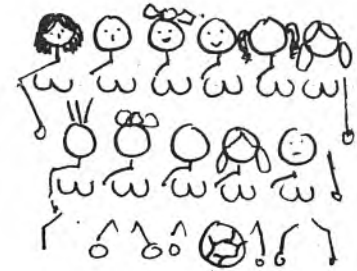
voleibol

Organitzat pel Consell Insular de Mallorca, els passats 22 i 29 de desembre i 5 de gener, va tenir lloc a les pistes del Palau Poliesportiu de San Fernando el "I Torneo de Navidad de Voleibol en el que participaren quatre equips mallorquins: el C.V. Petra i el C.D. Costa de Calvià tots dos de Segona Divisió Autònoma, i el C.V. Bunyola i La Salle P.I. aquests de Tercera Divisió.

El C.V. Bunyola, encara que va tenir un començament descoratjador perdent amb el Costa de Calvià per 3-2 en un partit molt emocionant, aconseguí passar a la final, final que es va jugar dia 5 de gener contra La Salle P.I. El C.V. Bunyola s'imposà per 3-0 en un partit que només va tenir d'emocionant el primer set que es va resoldre a favor dels de Bunyola per un ajustat 18-16. Després d'aquest set que va durar 30 minuts, el C.V. Bunyola, més atinat, s'apuntà els altres dos amb parcials de 15-4 i 15-7.

Recolliren els trofeus de mans del President Albertí el capità Toni Colom i Pere Martorell.

D'altra banda, el C.V. Bunyola continua jugant la Lliga de Tercera Divisió Provincial que actualment encapçala sense haver perdut un sol partit. Les aspiracions de jugar la fase d'ascens a la II Divisió Provincial són encoratjadores.



futbol

Fins ara la SDJ Bunyola la formaven tres equips: Infantil, Juvenil i Regional. A partir d'aquesta temporada 85/86 compte amb un nou equip, es tracta de l'antic equip femení del "Balears" ara Bunyola femení, que té com a figura la coneguda bunyolina Paca Orell.

Acabada la primera volta dels equips juvenils, regional i femení, la seva situació a la classificació general és la següent: Juvenils cinquena, els grans en 13^è lloc, el femení en primer lloc. A manca de dos partits per acabar la primera volta els in-

fantils han jugat 11 partits, guanyats 5 i perduts 6 i a la classificació es troben a la novena posició.

La directiva de la SDJ Bunyola està formada pel president Guillem Bibiloni assitit per tres vicepresidents, un secretari un vicesecretari i 10 vocals.

Segons opinió de la directiva, les coses no van malament del tot, tant dins el camp esportiu com dins l'econòmic, encara que sempre agradaria més que anàs millor.

**TOMEU
MATEU**



fusteria mecànica

FUSTERIA EN GENERAL - MOBLES DE CUINA

C/. Estació, 21 Tel. 613831 BUNYOLA

La millor exposició de Mallorca

DIMENSION

en

rajoles i paviments

CERAMICA

DIMENSION CERAMICA

Exposició: 1985

Alacantí: 1985

PALMA

AL G.O.B. i ALS CAÇADORS.

Amics: Primer de tot vos vull donar les gràcies per treure una vegada més ES CASTELLET i desitjar-vos bona sort per aquesta nova etapa, que ara que està tant de moda podríeu anomenar "etapa lighth".

El motiu de la present, però, no és rentar-vos la cara, sino el de donar la meva opinió sobre la campanya que va fer el GOB l'altre any en contra de la talla de pins joves per a Nadal.

La meva enhorabona per dita campanya, però trob també haurien d'esser conseqüents amb altres amenaces que sofreixen els nostres pinars, me referesc a la cuca de pi, que jo sàpiga, ningú es va preocupar de fer campanya contra aquesta plaga. Per exemple, animar i organitzar grups per anar a tirar les bosses de les cuques, sé que hi ha utensilis per això i també que no arriben a les bosses de més amunt, per això haurien de poder comptar amb la ajuda de la Societat de Caçadors, que amb la subvenció que tengueren del nostre ajuntament haguessin pogut anar a pegar escopetades a dites bosses (tenc entès que hi ha organismes que regalen els cartuxos per aquest fi) i no només aprofitar els nostres boscos per netejar-los d'aucells.

Vull deixar ben clar que no estic en contra d'aquestes institucions, sino que, les vull fer arribar aquesta idea que, estic segur, si els responsables de la societat o del GOB ho haguessin

tengut en compte ho haguessin fet de bona gana. Valga la idea per la propera temporada de "les bosses de cuques".

"Un simpatitzant de més fets i manco paraules"

SOBRE L'ORGUE.

Sr. director: Quan vaig veure que se tornaria publicar la revista dels bunyolins, em vaig dir -aquesta vegada ha de durar que al manco la vegin els meus nets. (el meu fill major té 10 anys). Per això vull aportar el meu granet d'arena. Valt aquí:

M'he fitxat que quan toca l'orgue senten un renou de fon's rar, com si qualcú fés un concert davall, davall la peça vertadera; he parlat amb gent que més o manco està prop de l'orgue, tothom coincideix en que és molt vell i que l'adob costaria d'un a dos milions de pessetes.

Jo em deman! ja que hi ha tanta aficció musical a Bunyola, per qué no s'arregla? Es fan tantes coses i no podrien fer aqueixa? No es podrien posar d'acord la Parròquia i l'Ajuntament i amb la col.laboració dels organismes autònoms, Caixes i tothom que vulgui, arreglar (ara que encara ho paga) l'orgue de la nostra Parròquia?

Gràcies. Molt coralment:
J.J.M.V.

carneceria i comestibles

Guillem i M. Carmen

RECTOR MARROIG, 10 - PASSEIG A. ESTARELLES S/N

peixeteria MALLORCA

PEIX FRESC, CONGELAT I MARISC

ES MERCAT

NOTA DE LA REDACCIÓ a un "Devot de sempre".

Sr. Devot: Hem llegit la carta que ens envià, decidirem no publicar-la. Sabem que té dret a opinar, però no pot ferir l'honor d'un bunyolí i manco amb xafarderies i suposicions fora de tema sobre l'intimitat i vida privada de l'afectat.

criada.- Perdoni vosse mercè, però la Senyora troba que en un dia com avui no hauria de pintar. D. Santiago va respondre fent el sorprès - Avui!, i que passa avui?!

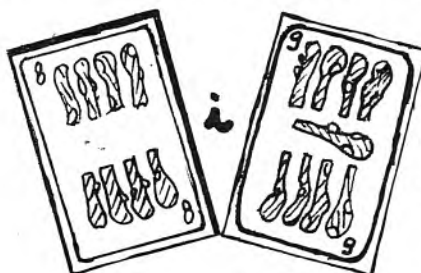
criada.- Es que avui el Senyor és mort.

S.R.- (aplegant els trastos) : Fassi arribar a la Senyora les meves disculpes, no sabia que hi hagués ningú malalt.

humor

Amics del Castellet: Com a pàgina d'humor hem pensat que res millor que contar aquelles anècdotes succeïdes a qualsevol bunyolí, si voleu que les vostres eixides o les dels vostres amics passin a l'història escrites amb lletra d'impremta, enviaules-nos més aviat que de pressa. (si ho trobau podeu ometre els noms o posar-los ficticis) Com a mostra aquí hi ha un botó:

Conten que D. Santiago Rossinyol, pintava paisatges devers ses cases d'una possessió de Bunyola. Un dia, Divendres Sant, com de costum es va posar a pintar; la Senyora de la finca quan va veure que D. Santiago pintava en un dia com aquell va enviar a la criada per fer-li saber el seu pensar, aquesta obeiient va anar a transmetre a l'ilustre pintor el parèixer de la Senyora:



i cartes que no lliquen.

-Quan no hi havia papereres hi havia gent que protestaven perquè havien de passetjar els papers dins la butxaca, ara que n'hi ha los tiren en terra.

-Ajuntament rera Ajuntament es passen la pilota de Cas Binisalamé i encara es segueixen construint barracots. ¿Quin ajuntament hi haurà d'inaugurar el carrer major?.

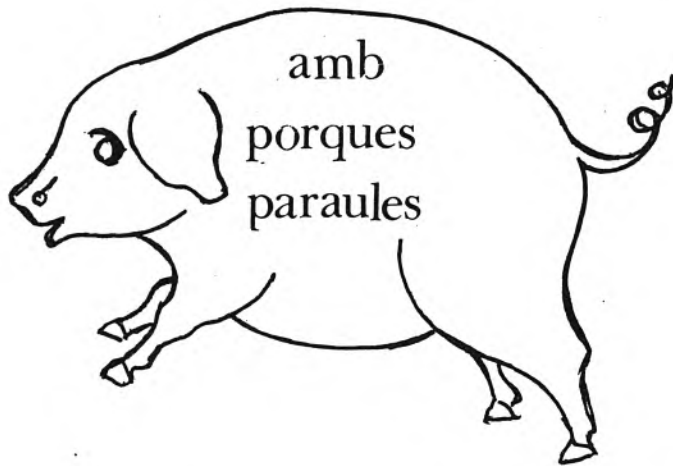
-Sembla mentida que la reforma de l'escola s'hagi fet amb estructura que recorda certes inclinacions arquitectòniques feixistoides, qui serà el primer en fer un discurs amb el braç enrrampat en aquella balconada?.

perruqueria CATY

C/ PARE BARTOMEU, 6 TIF. 61 39 65

Es Forn

ESPECIALITAT EN ENSAÏMADES



- Vos heu fitxat que a l'estació hi han posat uns "stop" al pas a nivell? Són pocs que els hi fa cin cas. Qualque dia sentirem a dir que el tren n'ha escoionat un.

- Aficionats al futbol femení, es queixen i raó deuen tenir, que les del banquet abans d'entrar al camp de joc surten a fer precalentament i lo que encalenteixen és el públic.

- N'hi ha que han prè el carreró de la granja per un pixadero, els dissabtes i els diumenges a vespre fa una olor que no hi ha qui hi passi. Si pixasin dins la cuina de ca seva pentura trobarien el sopar més bo.

- Els caçadors que caçen per son Serra han descobert una nova espècie de bolet amb forma allargada, l'han anomenat "esclataconys".

- Inspectors d'hisenda cerquen els responsables de cobrar els paquets dels reis per allò del lleteret: Paquet 200 pts més IVA 50 pts. total 250. Els inspectors mos handit que quan els apleguin s'estimaràn més haver cobrat allò del "paquete; y la cama aparte".

Llapis i Llepes.

 **es
castellet**

ES CASTELLET COMUNICA.

Que ens agradaria fer l'història dels batles de Bunyola, al manco de tots els que hi ha hagut aquest segle.

Tots els que estiguen interessats a participar en la recerca de dades per aquest treball posau-vos en contacte amb noltros a fi d'organitzar l'equip de feina.

L'equip redactor.



destileries

A. Nadal
tlf. 613008

Bunyola · Mallorca

Virgueries

Lo nou en roba per a tots
i desfresses

Mercat, 14

ANTIGOR EN IMATGES pretèn esser unes planes on cada record, cada vivència d'un temps passat hi pugui quedar plasmat. Tothom que hi pugui i vulgui col·laborar, li agrairíem que es posàs en contacte amb nosaltres.



Inauguració de l'escola, a la Segona República. Al centre de la foto superior "presideix" Mestre Colom.

(Fotos de Miquel Colom Pons)





Gresca dalt des Castellet. Entre altres s'ni poden distingir: Mestre Jaume Llarg, es Mestre Toni, Mestre Colom, Mestre Vicens Gori, En Francesc "Penxo", En Pep "Gori", En Toni de Son Omar...

(Fotos de Miquel Colom Pons)

